

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Svk/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200176
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4021200176.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): A. A.Á., nar. XX. XX. XXXX, J. XX, Y. A., právne zastúpená: Mgr. Vladimír Šárnik, advokát, Rožňavská 2, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Zlaté Moravce, Sládkovičova 3, Zlaté Moravce, o žalobe proti nečinnosti žalovaného zo dňa 8. apríla 2021, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/22/2021 - 69 zo dňa 22. októbra 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/22/2021 - 69 zo dňa 22. októbra 2021 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania a súdneho konania

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 8. apríla 2021 na Krajskom súde v Nitre (ďalej „správny súd“) domáhala, aby súd vydal uznesenie, ktorým určí žalovanému konať o návrhu žalobkyne zo dňa 2. septembra 2020 č. Z 1797/2020 tak, že vykoná záznam vlastníckeho práva žalobkyne do katastra nehnuteľností na základe uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 7. júla 2020, č.k. 18C/341/2015 - 522.

2. V žalobe žalobkyňa uviedla, že 2. septembra 2020 predložila žalovanému návrh, aby ju do katastra nehnuteľností zapísal ako vlastníčku bytu č. XX-C., nachádzajúceho sa na X. Z. K. K. Č.. XX bytového domu súpisné číslo XXXX, postaveného na pozemku parc. registra „C“ č. 3460/71, LV č. XXXX, k. ú. Y. A., podielu 86647/3740077 na zastavanom pozemku parc. registra „C“ č. 3460/71 s výmerou 1.010 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, LV č. XXXX, k. ú. Y. A., podielu 86647/3740077 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a príslušenstve bytového domu súp. č. XXXX, LV č. XXXX, k. ú. Y. A., na základe uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 07. 07. 2020, č.k. 18C/341/2015 - 522 (ďalej „uznesenie OS Nitra“), ktorým bol schválený súdny zmier vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a jej bývalého manžela.

3. Žalovaný listom zo dňa 29. októbra 2020 oznámil žalobkyňi, že v uznesení OS Nitra je údajne nesprávne uvedené X. poschodie namiesto X. podlažia. Žalobkyňou predložené uznesenie súdu však podľa jej názoru žiadne chyby ani nesprávnosti neobsahuje, keďže v časti identifikácie nehnuteľnosti je zhodné s identifikáciou bytu na liste vlastníctva. Podľa názoru žalovaného zápis „X. p.“ na liste vlastníctva znamená X. podlažie., čo je však podľa žalobkyne v zjavnom rozpore so zákonom. Do katastra nehnuteľností sa pri evidencii bytu nezapisuje „podlažie“, ale vždy sa zapisuje poschodie, na ktorom sa byt nachádza (§ 12 písm. c) vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 461/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov („ďalej „Vyhláška“)). Právna úprava nedovoľuje, ani v čase prvého zápisu predmetného bytového domu do katastra nehnuteľností nedovoľovala, zapisovať podlažia. Ustanovenie

§ 42 ods. 2 písm. c) katastrálneho zákona výslovne vyžaduje, aby bol byt v listine predloženej na zápis identifikovaný číslom poschodia. Uznesenie súdu presne takto byt identifikuje a to zhodne so zápisom v evidencii katastra nehnuteľností. Žalovaný teda mal v lehote 2 mesiacov, t.j. do 2. novembra 2021, vykonať záznam vlastníckeho práva žalobkyne, nie jej oznámiť požiadavku, aby predložila listinu, ktorej obsah bude v rozpore so záväznými údajmi katastra nehnuteľností. Žalobkyňa sa neúspešne domáhala odstránenia nečinnosti podnetom podaným Okresnej prokuratúre Nitra (sp.zn. Pd 308/20/4403) a opakovaným podnetom podaným Krajskej prokuratúre Nitra (sp. zn. Kd 218/20/4400).

4. Žalovaný k žalobe uviedol, že po preskúmaní návrhu žalobkyne a jeho príloh dospel k záveru, že podmienky pre vykonanie zápisu do katastra nehnuteľností nie sú splnené, nakoľko návrh aj uznesenie OS Nitra obsahujú nesprávne určenie umiestnenia bytu, pričom táto náležitosť je daná pre návrh na katastrálne konanie ust. § 24 ods. 1 písm. e) katastrálneho zákona a pre listinu určenú na zápis do katastra ust. § 42 ods. 2 písm. c) katastrálneho zákona. Podľa návrhu a uznesenia OS Nitra sa byt nachádza na X. poschodí, podľa údajov katastra na X. podlaží. Žalovaný preto listom zo dňa 29. októbra 2020 vyzval navrhovateľa na odstránenie zistených nedostatkov. Žalovanému bolo dňa 31. októbra 2020 doručené vyjadrenie žalobkyne, že uznesenie súdu neobsahuje žiadne chyby, v časti identifikácie nehnuteľnosti je zhodné s identifikáciou bytu na liste vlastníctva. Žalovaný ďalej uviedol, že listy vlastníctva založené do 31. decembra 2001 vo veľkej miere obsahujú určenie umiestnenia bytu v bytovom dome údajom o podlaží. Pri posudzovaní listiny určenej na zápis do katastra nebola v období od 1. januára 2002 striktno daná povinnosť skúmať, či predmetná listina obsahuje číslo poschodia, nakoľko preskúmanie bolo obmedzené na číslo bytu, podiel na spoločných častiach a na spoločných zariadeniach domu a iné popisné a identifikačné údaje (iným identifikačným údajom je aj podlažie), takže tu existovala zjavná disproporcia medzi tým, ako sa mali byty evidovať a tým, ako sa má na listinu na zápis do katastra nahliadať pri jej posudzovaní. List vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie Y. A. bol založený v roku 2002 na základe návrhu na vykonanie záznamu evidovaného pod číslom Z 249/2002. V návrhu na vykonanie záznamu č. Z 249/2002 a v jeho prílohách je pri jednotlivých bytoch uvádzané podlažie a aj poschodie. Pri založení listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie Y. A. boli použité a zapísané údaje o podlažiach. Tento údaj sa odvtedy nezmenil, takže až do súčasnosti sú na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie Y. A. evidované podlažia.

5. Správny súd v uznesení o zamietnutí žaloby v prvom rade zhrnul obsah konceptu nečinnosti orgánu verejnej správy a zosumarioval dovtedajší priebeh udalostí. Doplnil, že podaním zo dňa 31. októbra 2020 žalobkyňa žiadala Okresnú prokuratúru Nitra o preskúmanie postupu orgánu verejnej správy. Okresný prokurátor v upovedomení o spôsobe vybavenia podnetu č. Pd 308/20/4403-6 oznámil žalobkyňi, že nie je oprávnený katastrálnemu orgánu vopred určovať, ako má v konkrétnom konaní postupovať a akým spôsobom má vec vybaviť. Zistil tiež, že žalobkyňa podala podnet na Krajskú prokuratúru Nitra, ktorá v upovedomení o vybavení opakovaného podnetu č. Kd 218/20/4400-7 zo dňa 4. februára 2021 uviedla, že nebol zistený dôvod k prokurátorskému opatreniu podľa § 36 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o prokuratúre“), preto jej podnet odložila. Správny súd preto konštatoval, že podmienka stanovená v § 244 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) bola splnená.

6. Ďalej správny súd skúmal, či je preukázaná pasivita žalovaného, ktorá je v rozpore s jeho zákonnou povinnosťou konať. Z obsahu súdneho spisu, predovšetkým vyjadrenia žalovaného, zistil, že žalovaný nevykonával na základe žiadosti žalobkyne záznam verejnej listiny v katastri nehnuteľností. Podľa súdu relevantným pre konštatovanie nečinnosti žalovaného by bolo zistenie, že žalovaný vo veci žiadosti žalobkyne o vykonanie záznamu protiprávne nekoná vôbec, čo v danom prípade nebolo preukázané. Žalovaný v danom prípade nie je nečinný, pretože v konaní riadne postupoval, keď po zistení chýb v predloženej verejnej listine vyzval žalobkyňu na ich odstránenie listom a zároveň určil lehotu na ich odstránenie.

7. Správny súd tiež dodal, že z obsahu spisu nevyplýva, že verejnú listinu predložil žalovanému OS Nitra podľa § 21 ods. 1 katastrálneho zákona a § 48 ods. 6 veta prvá vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy, keď by bola daná povinnosť žalovaného vyzvať na opravu verejnej listiny súd, ktorý verejnú listinu vydal.

8. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 249 SSP zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 167, § 168 a § 175 SSP. Žalobca nebol v konaní úspešný, preto mu správny súd nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vo vzťahu k žalovanej nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné spravodlivo požadovať po žalobcovi, aby jej trovy konania nahradil.

II.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

9. Proti uzneseniu správneho súdu podala žalobkyňa (sťažovateľka) kasačnú sťažnosť a žiadala napadnuté uznesenie zmeniť tak, že žalovanému bude uložené konať o jej návrhu a vykonať záznam jej vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z týchto dôvodov:

- povinnosť konať je daná vždy, ak je listina spôsobilá na zápis, ak žalovaný napriek tomu nekoná a vlastníctvo nezapíše, ide o nečinnosť;
- konaním nie je akákoľvek aktivita, ale len aktivita súladná so zákonom - Ústavný súd konštantne judikuje, že nečinnosťou je nielen nekonanie, ale aj konanie nezákonné, neefektívne a neúčelné;
- namietala, že odkaz na komentár k SSP o prerušení konania, ktorý správny súd v uznesení použil, nie je pre vec relevantný;
- výzva na odstránenie domnejšej chyby v predloženej verejnej listine je zjavne nezákonná;
- excesívne konanie nepožíva právnu ochranu a preto nemôže byť prekážkou vyslovenia nečinnosti správneho orgánu.

Aj keď sťažovateľka v kasačnej sťažnosti explicitne neformulovala sťažnostný dôvod podľa § 440 SSP, z jej obsahu je zrejmé, že napáda právne posúdenie správneho súdu.

10. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na tom, že vo svojom stanovisku z 28. júna 2021 dostatočne jasne opísal, v akej časti bytového domu sa byt nachádza a predložil k tomu aj príslušné listiny. Nestotožnil sa s názorom, že by bol nečinný a uviedol, prečo trvá na tom, že predložená listina obsahuje nesprávne údaje a je potrebné ich opraviť, bez čoho nie je možné záznam vykonať.

11. Sťažovateľka v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrvala na doterajšom názore a doplnila, že dňa 14. septembra 2021 podala Generálna prokuratúra SR protest proti výzve žalovaného na odstránenie údajných väd predloženej listiny a následne Okresný úrad Nitra dňa 11. novembra 2021 rozhodnutím protestu prokurátora vyhovel a žalovaný zápis vykonal. Žaloba bola teda podaná dôvodne, aj procesne správne. Doplnila, že OS Nitra doteraz konštantne pripúšťal žaloby proti nečinnosti správnych orgánov na úseku katastra v podobných situáciách, a teda je prekvapujúce, že sa bez vysvetlenia odklonil od svojej vlastnej judikatúry, čo narúša princíp právnej istoty. Dokumenty, na ktoré sťažovateľka poukazovala, priložila k vyjadreniu.

III.

Posúdenie kasačného súdu

12. Najvyšší správny súd SR ako súd kasačný po zistení, že k odstráneniu namietanej nečinnosti žalovaného už došlo, vyzval sťažovateľku na vyjadrenie, či trvá na prejednaní kasačnej sťažnosti.

13. Sťažovateľka uviedla, že na prejednaní kasačnej sťažnosti v plnom rozsahu trvá. Podľa nej ide totiž zo strany správneho súdu o exces, na ktorý by kasačný súd mal reagovať v záujme zjednocovania rozhodovacej činnosti. Na prejednaní trvá aj z dôvodu, že jej nebola priznaná náhrada trov konania z dôvodu nesprávneho záveru správneho súdu. Rozhodnutie správneho súdu žiadala zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s pokynom, aby konanie v zmysle § 248 SSP zastavil a žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania. Zároveň požiadala aj o náhradu trov za predmetné vyjadrenie.

14. Kasačný súd po oboznámení sa s prejednávanou vecou dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

15. Definícia nečinnosti orgánu verejnej správy je obsiahnutá v § 3 ods. 1 písm. d) SSP. Podľa nej sa nečinnosťou rozumie stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom

administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie. Predpokladom nečinnosti je vždy jej protiprávnosť. Protiprávnosť znamená, že pasivita orgánu verejnej správy je v rozpore s normatívne ustanovenou povinnosťou konať. Nečinnosť v začatom administratívnom konaní môže mať viacero podôb. Orgán verejnej správy môže zostať byť úplne nečinný (pasívny) tak, že prestane v plnom rozsahu konať. Ďalej môže orgán verejnej správy síce konať, ale liknavo a s dlhými časovými odstupmi medzi jednotlivými úkonmi. Judikatúra vyhodnotila za nečinnosť aj také konanie orgánu verejnej správy, ktoré zahŕňa vykonávanie nezmyselných a neúčelných úkonov, napr. s cieľom zámerne preťahovať administratívne konanie alebo ho predražovať pre jeho účastníka, resp. tohto šikanovať.

16. Podobne Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4Sžnz/2/2015 uviedol cit: „K inštitútu nečinnosti orgánu verejnej správy najvyšší súd uvádza, že pod pojem nečinnosť je nutné zahrnúť aj nedôsledné plnenie povinností vyplývajúcich so zákona. ... Len samotné konanie nepostačuje k tomu, aby bolo možné vylúčiť nečinnosť orgánu verejnej správy. Aj v prípade konanie orgánu verejnej správy je možné konštatovať prieťahy v konaní, a to v prípade, ak toto konanie nie je efektívne, nesleduje cieľ, ku ktorému sa má príslušný orgán dopracovať. Odporca síce vyvíjal snahu poskytnúť navrhovateľovi náhradu za pozemky, avšak najvyšší súd má za to, že odporca nepostupoval v plnej miere v súlade s ustanoveniami zákona č. 229/1991 Zb. Na základe predloženého spisového materiálu možno zhodnotiť, že odporca si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 229/1991 Zb. dôsledne. Konanie odporcu nesmerovalo k naplneniu citovaných ustanovení zákona č. 229/1991 Zb., a teda najvyšší súd považoval za nevyhnutné usmerniť odporcu tým spôsobom, že mu uloží povinnosť konať efektívne a dôsledne, tak, aby došlo k uspokojeniu nároku navrhovateľa a zároveň tak, aby bolo možné konštatovať, že odporca postupoval a súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 229/1991 Zb.“

17. Aby malo použitie žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy ako inštitútu súdnej ochrany reálny zmysel, musí správny súd posúdiť a vyhodnotiť nielen to, či napádaný orgán nejakú činnosť vyvíja, ale aj to, či majú dané úkony zákonný základ a či smerujú k cieľu v súlade s predmetom daného administratívneho konania. Svoj záver musí správny súd odôvodniť v súlade so všeobecnými požiadavkami na kvalitu súdneho rozhodnutia, vrátane zrozumiteľného a presvedčivého vysporiadania sa s argumentáciou účastníkov konania.

18. Tieto povinnosti správny súd v predmetnom konaní vôbec nespĺnil. Uspokojil sa s faktom, že správny orgán vykonal voči sťažovateľke úkon - vyzval ju na odstránenie chýb v predloženej listine bez toho, aby posúdil, či mal tento úkon zákonnú oporu a či bol v konaní potrebný, pričom vôbec nereagoval na vznesené výhrady sťažovateľky. Takéto právne posúdenie je nesprávne. Napadnuté uznesenie je preto potrebné zrušiť a vrátiť vec správneho súdu na ďalšie konanie.

19. Neušlo tiež pozornosti kasačného súdu, že rozhodnutie správneho súdu nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia v kontexte podanej žaloby. Podstatou žalobných námietok bola práve argumentácia, že vykonanie daného úkonu (zaslanie výzvy sťažovateľke) nebolo dôvodné a vyžadovaním odstránenia chýb v predloženej listine došlo k nečinnosti, spočívajúcej v nevykonaní požadovaného záznamu. Správny súd svoje rozhodnutie vôbec neodôvodnil vo vzťahu k žalobnej argumentácii, nie je z neho zrejmé, prečo považoval vykonanie úkonu za „činnosť správneho orgánu“, keď žalobkyňa argumentovala, že naopak ide o úkon protizákonný a vedúci k nečinnosti žalovaného.

IV.

Záver

20. Dôvodom zrušenia uznesenia správneho súdu bolo pochybenie spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení nečinnosti orgánu verejnej moci. Bolo preto potrebné ho zrušiť podľa § 462 ods. 1 SSP. V konaní už síce došlo k odstráneniu napádanéj nečinnosti v prospech sťažovateľky, avšak podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Kasačný teda na rozdiel od správneho súdu nemôže postupovať podľa § 248 SSP, ale je povinný vec vrátiť správneho súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou správneho

súdu rozhodnúť aj o trovách konania, vrátane nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustný opravný prostriedok.